

РЕШЕНИЕ

№ 27607

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в публично заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4830** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на В. А. К. от [населено място], чрез адв. К., срещу откази на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да уважи исканията на жалбоподателя в негово заявление от 05.03.2026г., обективирани в 2бр. отговори от 03.04.2026г., подписани от юрк. К. съгласно приложено пълномощно.

Жалбоподателят твърди, че „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД подава личните му данни в ЦКР по просрочен кредит. С писмо от 05.03.2026г. жалбоподателят е поискал от дружеството да преустанови обработката и подаването на личните му данни в ЦКР и ги изтрие, тъй като вземането е погасено по давност. „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е отказало с аргумента, че давността не погасява правото на вземане на дружеството, поради което следва да продължи да обработва личните му данни и да подава информация до ЦКР на основание чл.10 от Наредба № 22/2009г. на БНБ. Според жалбоподателя дружеството няма основание да обработва данните му, защото е получило вземането чрез цесия, за която жалбоподателят не е уведомен, и срещу него няма дела за събиране на вземането. Освен това възражението за изтекла давност води до отпадане на задължението, респ. на необходимостта от изпълнение на задължението по наредбата. Поради това дружеството неправомерно обработва личните му данни. Моли съдът да отмени отказите. Претендира разности. В уточнителна молба от 08.05.2026г. посочва, че оспорва отказа на дружеството да изтрие личните му данни от собствените си регистри, както и отказа да подаде коригираща информация за задлъжнялост до ЦКР, след което да преустанови подаване на информация до този регистър.

Ответникът - „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД, чрез юрк. К., в отговор от 12.05.2026г. оспорва жалбата. Счита, същата за неоснователна. Твърди, че вземането не е погасено, поради

което няма основание за отпадане на задължението му да подава ежемесечна информация за кредитна задължнялост на жалбоподателя до ЦКР. Следователно обработва личните му данни на основание легитимен интерес да събере задълженията, които са му цедирани – чл.6, §1, б. „б“ от Регламент 2016/679, и във връзка със законово задължение като финансова институция - чл.6, §1, б. „е“ от същия регламент. Същото се поддържа и в молба от 26.05.2026г. Поради това се моли съда да отхвърли жалбата. Подробни съображения по съществото на спора излага в становище от 17.06.2026г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят е сключил договор за потребителски кредит № FLF67214 от 05.03.2008г. с „Юробанк И Еф Джи България“ АД в размер на 4500лв., в които е посочил име, ЕГН, № на документ за самоличност и дата на издаване, постоянен адрес. Крайният срок за погасяване на кредита е 05.03.2018г. Поради непогасяването му в срок вземането е прехвърлено с договор за цесия от 18.12.2024г. между „Юробанк България“ АД и „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД. Съгласно раздел IV от този договор „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е упълномощен да уведоми длъжниците съгласно чл.99, ал.3 от ЗЗД в 3 мес. срок, а продавачът е длъжен до 31.03.2025г. да му предаде документите по цедираните кредити. Съгласно т.3.5. от договора купувачът е упълномощен да подаде заявление за регистрация по този договор в съответния регистър, което задължение се изпълнява от влизане в сила на договора. Датата на влизането му в сила е удостоверена с протокол за приключване и тя е 18.12.2024г. Видно от справка от ЦКР от 29.12.2025г., първата информация за кредита е подадена от ответника на 31.01.2025г. Същата съдържа информация за идентификатор на кредита, просрочие и активност. Такава информация е подавана и през 2026г., последно до 30.04., видно от справка от дружеството на л.93.

На 14.02.2026г. жалбоподателят е поискал от ответника да му предостави информация за какви цели обработва личните му данни, кои точно данни се обработват, кои са получателите, както и да му се предоставят копия от документите, които съдържат тези данни. В отговор от 25.02.2026г. дружеството е уведомило жалбоподателя, че обработва личните му данни по силата на цесията на непогасеното вземане по договора за кредит с цел събирането му и в изпълнение на задълженията си като финансова институция. С това писмо именно жалбоподателят е уведомен и за цесията. Посочено е кои лични данни на жалбоподателя се обработват и са предоставени копия от цялото кредитно досие по договора за кредит. Със заявление от 05.03.2026г. жалбоподателят е направил възражение, че вземането е погасено по давност, че доброволно няма да извърши плащане, и е поискал от дружеството да коригира информацията в ЦКР като заличи данните в регистъра за просрочени кредити, да преустанови ежемесечното подаване на информация за него в ЦКР и да спре да обработва данните му и ги изтрие от системите на дружеството. Приложена е и справка от Регистъра на длъжниците към К. на ЧСИ, че срещу жалбоподателя няма регистрирани висящи изпълнителни дела. В отговор от 03.04.2026г. ответникът е отказал да подаде коригираща информация до ЦКР, тъй като изтичането на погасителната давност не погасява правото на вземане на дружеството, и същото е длъжно съгласно чл.10, ал.1 и 3 във връзка с чл.4, ал.1 и чл.19, ал.1 от Наредба № 22 на БНБ ежемесечно да подава информация във връзка с кредитната задължнялост на жалбоподателя. Във втори отговор от същата дата е оставено без уважение и искането за изтриване на личните данни на жалбоподателя от системите на дружеството като администратор, тъй като цедираното вземане не е погасено и личните данни са необходими за целите, за които са събирани или обработвани. Те не се обработват на основание съгласие от жалбоподателя, а на основание събиране на задължение и изпълнение на законни разпоредби.

Следователно не са налице основанията по чл. 17, §1 от Регламента. Жалбата срещу посочените отговори е подадена на 16.04.2026г.

При така установеното фактически и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащи на обжалване административни актове и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК във връзка с чл. 39, ал.1 от ЗЗЛД. По същество, същата е основателна по следните съображения:

Оспорените актове са издадени от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия по чл. 56, ал.6 от ЗЗЛД, съгласно която разпоредба администратор на лични данни може да откаже коригиране, допълване, изтриване или ограничаване на обработването на лични данни. В случая администратор е дружеството, чиито изпълнителни директори са упълномощили юрисконсулт съгласно т.8 от пълномощно на л. 17-19 по делото да изпълнява функциите, произтичащи от регламент на ЕС 2016/679, вкл. да разглежда искания за корекция или изтриване на лични данни (т.8.3. от пълномощното). Видно от справка от регистъра на финансовите институции, воден от БНБ по чл. За от ЗКИ, „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД е вписано в регистъра под № BGR00357 с право да придобива вземания по кредити или дейност, представляваща друга форма на финансиране (факторинг, форфетинг и други) във връзка с кредити.

Отказите са издадени в предписаната от чл. 59, ал. 1 АПК писмена форма, като съдържат задължителните реквизити, посочени в ал. 2 на същата разпоредба. Посочени са фактическите и правните основания за издаването им, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност

При постановяване на оспорените актове не са допуснати нарушения на административно производствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната им. При произнасяне по съществуващото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства и е изразено становище по отправените в искането твърдения. Правото на защита на участниците в производството не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство. Предвид това съдът намира, че липсват предпоставки за отмяна на атакуваните откази по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.3 АПК.

Процесните отговори са постановени при неправилно приложение на материалния закон. Съгласно чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни”); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл.4, т.2 от Регламента, „обработване на лични данни“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, поддръждане или комбинирани, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Безспорно е в случая, че като съхранява личните данни на жалбоподателя в своите системи

и подава данни до Централния кредитен регистър за кредитната задължнялост на жалбоподателя по процесния договор за кредит, ответникът обработва личните му данни. Основният спор по делото е дали за това е налице легитимно основание.

Според принципите, заложи в чл.5, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679, личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете. Правото за обработване на данните не е безсрочно и при определени условия същите подлежат на изтриване. Тези условия са посочени в чл.17, §1, като според б. „а“ от Регламента това става когато личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин.

В настоящия случай е ирелевантно, че жалбоподателят не е изразил съгласие за цедиране на вземането и това е станало без неговото знание и съгласие, защото такова съгласие не е необходимо съгласно чл. 99, ал.3 от ЗЗД. Следователно основанието за обработване на личните му данни по чл.6, пар.1, б.„а“ от Регламента не е приложимо. Не е налице и основанието по чл.6, пар.1, б.„б“ от Регламента, доколкото конкретното обработване – съхранение на лични данни в системите на дружеството и подаване на справка за кредитна задължнялост до ЦКР, не е с цел сключването или изпълнението на договор между страните в спора. Не са налице основанията по чл.6, пар.1, б.„г“ и „д“ от Регламента, които са неотнормирани към конкретния казус. Спорът е относно основанията по чл.6, пар.1, б. „в“ и „е“ от Регламента. Длъжникът е направил изрично възражение за изтеклата давност и същото вече не е скрепено с държавна принуда, като е прекратено и изпълнителното производство. Единствената възможност за ред, различен от съдебния на събиране на вземането е доброволното плащане, по аргумент от разпоредбите на чл. 118_ЗЗД. В случая обаче, жалбоподателят в заявлението си от 05.03.2026 г. освен, че отново се е позовал на погасителната давност, изрично е заявил, че няма да плати доброволно погасеното по давност задължение. Това му волеизявление води до отпадане на единствената възможност вземането да бъде събрано и има за последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл. 6, § 1, буква "е" от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година да продължи да обработва личните му данни. Тези му волеизявления са довели и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му - а именно събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1 буква "а" от Регламент (ЕС) 2016/679 за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 3956 ОТ 14.04.2025 Г. ПО АДМ. Д. № 532/2025 Г., V ОТД. НА ВАС. Съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/2009 г. институциите по чл.

4, ал. 1 са длъжни да събират и подават към Централния кредитен регистър информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване, без да е посочен конкретен начин за погасяването - чрез плащане или изтичане на погасителна давност. Задължението е ежемесечно, до 15-о число на месеца, следващ отчетния, като се подава информация за състоянието по всички активни кредити на техни клиенти към последната дата на отчетния месец. В същия срок се подава и информация за извършените корекции по кредити на техни клиенти за предходни отчетни периоди. Съгласно чл. 15, ал. 2 от Наредбата когато институция по чл. 4, ал. 1, т. 1 - 3 е прехвърлила вземането си по кредит на друга банка или финансова институция, платежна институция или дружество за електронни пари, но продължава да обслужва и администрира погашенията по кредита, информация към Централния кредитен регистър за този кредит и за настъпилите изменения по него подава банката или финансовата институция, платежна институция или дружество за електронни пари, придобила/о вземането по кредита. След като кредитът не може да бъде събран принудително поради изтичане на погасителната давност и жалбоподателят изрично отказва доброволното му плащане, то съдът приема, че кредитът е погасен. Налице е изменение на кредита, което поражда задължение за ответника на основание чл. 10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ да подаде информация в ЦКР, след което да престане да подава информация за жалбоподателя в ЦКР предвид необходимостта от изпълнение на изискването на чл. 17, § 1 буква "а" от Регламент (ЕС) 2016/679. Отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в ЦКР - а именно осигуряване на данни за кредитната им задължнялост. При липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението с характер на естествено задължение няма да бъде заплатено доброволно, очевидно че липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на В. К. спрямо „Фронтекс интернешънъл“ ЕАД, произтичащи от процесната цесия.

В този смисъл личните данни на В. К. повече не са необходими за целите за които са били събирани или обработвани по друг начин по смисъла на чл.17, §1, б.“а“ от Регламент /ЕС/ 2016/679, поради което на това основание за жалбоподателя е възникнало правото на изтриване на същите лични данни и на подаване на коригираща информация до ЦКР за погасяване на кредита, респ. преустановяване на подаването на нова информация за кредитната му задължнялост. По тази причина отказите на ответника нарушават възникналото за жалбоподателя право „да бъде забравен“ и се явяват незаконосъобразни актове, подлежащи на отмяна на основание чл.146, т.4 АПК. След като кредитът окончателно е бил погасен поради изтичане на погасителната давност, на основание чл.10, ал.3 от Наредба № 22/16.07.2009г. ответникът е длъжен да подаде към Централния кредитен регистър на БНБ информация, че на името на жалбоподателя няма активен кредит за съответния отчетен период. Погасяването на кредита, независимо от способа - дали чрез плащане или поради изтекла давност е основание по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 22/2009г. за преустановяване подаването на информация до ЦКР. След погасяване на дълга по давност по възражение на длъжника, както и при липса на образувани срещу него изпълнителни дела, ответникът следва да отпише задължението и вече няма основание да подава информация до ЦКР, защото то не е активно.

Предвид горното отказите на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД да уважи исканията на В. А. К. от [населено място] в негово заявление от 05.03.2026г., обективирани в 2бр. отговори от 03.04.2026г, подписани от юрк. К. съгласно приложено пълномощно, следва да бъдат

отменени. При условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се върне за ново произнасяне от ответника, който в изпълнение на указанията на съда трябва да заличи личните данни на В. А. К., да подаде коригираща информация до ЦКР за липса на активни задължения по кредити на името на лицето и да спре да подава информация до ЦКР за кредитната му задлъжнялост.

С оглед изхода от спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат възстановени направените разноски, които представляват заплатена държавна такса в размер на 5,11 евро и адвокатско възнаграждение в размер на 500 евро, платено в брой съгласно договор за правна помощ на л. 44.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл.173, ал.2 и чл.174 от АПК, Административен съд София-град, 41-ви състав,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ 2 бр. откази на „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД от 03.04.2026г. да изтрие от собствените си регистри личните данни на В. А. К., както и да подаде коригираща информация до ЦКР и да преустанови подаването на информация до този регистър за кредитна задлъжнялост.

ВРЪЩА преписката на администратора на лични данни „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД за ново произнасяне по заявлението на В. А. К. от 05.03.2026г. в съответствие с указанията в мотивите на решението.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четирнадесет/ дневен срок за изпълнение, който започва да тече от датата на влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА „Фронтекс Интернешънъл“ ЕАД със седалище и адрес на управление: [населено място] да заплати на В. А. К. сумата от 505,11 евро на основание чл.143, ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл.138 АПК.

Съдия: